

Vlaams
Parlement

vergadering **C113**
zittingsjaar 2019-2020

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 5 februari 2020

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het partnerschap tussen gokkantoor Golden Palace en KV Kortrijk – 1010 (2019-2020)	3
VRAAG OM UITLEG van Kris Van Dijck aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de problemen en de toekomst van amateurclubs in het voetbal – 1115 (2019-2020)	5
VRAAG OM UITLEG van Freya Saeyns aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de gevaren van koppen in het jeugdvoetbal – 1015 (2019-2020)	9
VRAAG OM UITLEG van Steven Coenegrachts aan Ben Weyts, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over schaatsspistes in Vlaanderen – 1122 (2019-2020)	11
VRAAG OM UITLEG van Maaike De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de besparingen in het beleidsveld Sport – 1208 (2019-2020)	16

VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het partnerschap tussen gokkantoor Golden Palace en KV Kortrijk – 1010 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Karin Brouwers

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp.a): Minister, KV Kortrijk, supportersfederatie KVK en Golden Palace, boden de supporters gratis busvervoer aan naar het Bosuilstadion voor de match tegen Antwerp FC in de halve finale van de Beker van België. Er was wel één voorwaarde: als meerderjarige moest je een account hebben bij gokkantoor Golden Palace. Zo niet, moest je 10 euro betalen voor het vervoer. Dat was opnieuw een voorval waarbij een club zijn supporters aanzet tot gokken. Minister, nadat ik u eerder alarmeerde over een supportersactie van KAA Gent waarbij fans werden aangezet tot gokken, moet ik helaas vaststellen dat er intussen niets is gebeurd en dat ik op dezelfde nagel moet kloppen.

Minister, waarom hebt u alle sportclubs, na het voorval met de supportersbrief van KAA Gent, geen signaal gegeven dat acties die hun fans aanzetten tot gokken ontoelaatbaar zijn?

U bent bevoegd voor de ethische kant van deze zaak. Vindt u dat de actie van KV Kortrijk en Golden Palace op ethisch vlak correct is naar de supporters toe?

Hoe staat u tegenover partnerships tussen voetbalclubs en gokkantoren?

Waarom legt u geen ethische grens op aan de voetbalclubs rond gokreclame?

Hoe staat u tegenover het voorstel om via een ethische code rond gokken dergelijke voorvallen in de toekomst uit te sluiten?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik ben nog niet van gedachten veranderd sinds twee weken geleden of iets meer. Er is een ethisch aspect aan verbonden – daarover zal ik mijn oordeel geven – en anderzijds een juridisch. Ofwel is iets wettelijk mogelijk ofwel is het dat niet. Vervolgens moet men ook niet struikelen over het feit dat men een wettelijke mogelijkheid benut. Wanneer je gokreclame wilt verbieden, moet je die vooral verbieden. Maar als je die toelaat, moet je niet struikelen over het gegeven dat sommigen die wettelijke mogelijkheid effectief benutten.

En kijk, dat is nog maar enkele weken en onze gebeden werden al aangehoord. Ik heb begrepen dat er in het federale parlement momenteel op het niveau van de commissie wel een sluitende regeling is goedgekeurd. Dat is een positief gegeven. De situatie vandaag is dat de Kansspelcommissie oordeelt wat er wettelijk kan, wat wettelijk is toegelaten. In dezen is dat niet anders.

Vind ik die praktijk bedenkelijk? Ja. Maar uiteindelijk is het de Kansspelcommissie die ter zake oordeelt en die ook een onderzoek heeft geopend inzake KV Kortrijk, net zoals ten aanzien van vorige acties bij KAA Gent. Ik denk niet dat er al een sanctieprocedure werd geopend, maar het zit alleszins wel in de pijplijn.

Er lopen nog specifieke procedures rond die acties. Men kan zich trouwens afvragen of, één, men daar wel heel bedachtzaam te werk is gegaan en twee, of het sop de kolen wel waard is. Maar goed, dat laat ik over aan het oordeel van betrokken initiatiefnemers.

Een ethische grens opleggen vanuit mijn positie als minister van Sport, betekent reguleren, arbitrair zijn. Naast het juridische, wettelijke aspect, is dat nog eens een bijkomende laag die vervolgens vrij subjectief zal zijn. Ik dank u voor het vertrouwen dat u hecht aan mijn oordeel. Ik hoop dat dat altijd en overal zo zal zijn. Maar dat is toch wel een moeilijk geval. Laat ons het in eerste instantie houden op dat wettelijke, zodat dat voor iedereen duidelijk is. Ik hoop dat men er op federaal niveau in slaagt om te komen tot zo'n regeling, zodat we ook van heel veel discussies verlost zijn en zodat het ook voor de sport duidelijk is.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp-a): Dank u wel, minister. Inderdaad, er is een ethisch aspect, er is een juridisch aspect, maar er is toch ook iets ethisch-juridisch, en dat is eigenlijk waarom ik u aanspreek. Volgens artikel 6 van het decreet Gezond en Ethisch Sporten kan de Vlaamse Regering via algemeen geldende bepalingen wel verplichtingen opleggen aan sportorganisaties. Dat staat daar letterlijk in. U kunt dus volgens dat artikel perfect verplichtingen opleggen in het kader van uw ethisch beleid.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Klopt het dan niet wat hier letterlijk geschreven staat? Er is uiteraard een federaal luik, en het verheugt mij dat u zegt dat de praktijken bedenkelijk zijn en het verheugt mij ook dat u dan indirect toch wel de federale steun heeft om die gokreclame eindelijk aan te pakken. Maar u kunt ook tonen dat het voor u echt menens is, net door dat artikel 6 van het decreet Gezond en Ethisch Sporten. Ik zou niet weten waarom we dat niet doen, als dat bestaat. Als we hier een rondvraag doen, en ook bij u, minister, denk ik dat er toch wel enige objectiviteit is bij iedereen die weet dat dergelijke praktijken aanzetten tot gokken, tot gokverslaving en dat dat zeer ernstige gevolgen met zich meebrengt. Kunt u dan volgens dat artikel 6 van het decreet Gezond en Ethisch Sporten geen verplichtingen opleggen aan sportorganisaties?

De voorzitter: De heer Muyters heeft het woord.

Philippe Muyters (N-VA): Voor zover ik weet heeft de minister van Sport in Vlaanderen niet meteen zeggenschap over wat in eersteklasseclubs gebeurt. Ook het Federatiedecreet is niet van toepassing op eersteklasseclubs, als ik mij niet vergis, en ook niet het decreet Ethisch Sporten, dat over jeugd- en amateursport gaat. Ik kan mij daarin vergissen, maar ik dacht niet dat de tussenkomst van de collega klopt en dat de minister via het decreet aan eersteklasseclubs ethische voorwaarden kan opleggen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Opnieuw is het niet de bedoeling om boven op het juridisch kader ook nog eens een zogenaamd ethisch-juridisch kader te gaan leggen. Zoals u het voorstelt is het alsof ik een soort oordeel kan vellen op grond waarvan er vervolgens juridische gevolgen ontstaan. Op basis van mijn ethische inzichten kan ik dan verboden opleggen – ik zie sommigen al verschrikt kijken, mensen die mij beter kennen –, maar neen, alle gekheid op een stokje: het decreet heeft ook geen top-downbenadering, of als doelstelling ethiek op te leggen of afdwingend te reguleren, maar eerder om als overheid stimulerend en ondersteunend te gaan werken.

Ik verheug mij – dat is misschien wat al te voortvarend –, maar ik hoop alleszins dat een federale regeling heel wat duidelijkheid zal brengen, niet het minst voor de clubs zelf, op welk niveau dan ook.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp-a): Als u zich zou afvragen waarom ik en vele anderen zich zorgen maken: Vlamingen hebben in 2018 voor 220 miljoen euro vergokt op het

internet, dat is een kwart meer dan in 2017 en meer dan het dubbele van vier jaar geleden. Er is dus wel degelijk een probleem, en geen klein probleem. Blijkbaar wilt u het wat minimaliseren. U zegt dat het federale niveau zijn werk moet doen en u steunt dat, dat siert u. Wij steunen dat federaal ook, maar ik stel voor – er komt een collega van u tussen die niet zeker weet of het klopt wat hij zegt – dat ik toch eens een antwoord krijg of het klopt dat artikel 6 van het decreet Gezond en Ethisch Sporten zegt dat de Vlaamse Regering heel zeker verplichtingen kan opleggen aan de sportorganisaties. Ik denk dat, gezien de grote problemen die gokverslaving met zich meebrengt, het toch een beetje minimaliserend is om te zeggen dat we hier niet mee zouden willen reguleren bij wat allemaal fout loopt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Kris Van Dijck aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de problemen en de toekomst van amateurclubs in het voetbal – 1115 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Karin Brouwers

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Minister, ik heb deze vraag vorige week ingediend. Ik weet dat er ondertussen nog een aantal andere vragen hangende zijn met betrekking tot de btw, maar daar wil ik het nu heel duidelijk niet over hebben. De problematiek die ik hier wil aansnijden, is wel degelijk een probleem dat zich ruimer stelt. Ik focus me in mijn vraagstelling op amateurclubs, maar je zou diezelfde probleemstelling ook kunnen doortrekken naar professionele clubs, want daar zien we ook dat heel wat clubs, zeker die in 1B, in buitenlandse handen komen. Maar dat is een andere problematiek.

We zijn de voorbije periode opnieuw gevat door het feit dat een aantal amateurploegen, vooral in de provincie Antwerpen, nu reeds aankondigen dat ze ofwel de competitie staken of gaan degraderen, omdat ze een aantal zaken, vooral financiële, niet langer kunnen beredderen. Dat is niet nieuw. De voorbije jaren zijn er wel meer clubs geweest die een faillissement aanvroegen, een fusie aangingen, dan wel met een ander stamnummer verdergingen. Maar we stellen toch wel vast dat er een structureel probleem is. Tijden veranderen. Voetbal was heel lang de enige of bijna de enige sport in Vlaanderen die enorm veel belangstelling had, naast het wielrennen. Ondertussen moet voetbal de concurrentie aangaan, ook wat supportersaantallen betreft, met heel wat zaa sportsporten, hockey en dies meer. Het gamma is veel breder geworden. Ik zie dat ook in mijn eigen omgeving. Ik kom trouwens uit een kleine gemeente van minder dan tienduizend inwoners, waar we wel met fierheid kunnen zeggen dat we al vijftig jaar lang twee voetbalclubs hebben die in het nationale amateurvoetbal aantreden. Beide zijn ook ooit tot het op één na hoogste niveau doorgestoten. En het zijn clubs die nooit in falings gegaan zijn, die nooit gefuseerd zijn, die altijd op zelfstandige basis hebben kunnen werken en die dat ook met de nodige ratio gedaan hebben.

Maar er zijn een aantal problemen bij amateurclubs, minister. En die hebben inderdaad te maken met heel wat financiële aspecten. Ik verwees al naar supportersaantallen, maar er zijn ook de sponsors die afhaken. Waar clubs vroeger ook in grote mate eigenaar waren van of het beheer hadden over hun eigen patriomonium, stellen we vast dat meer en meer de vraag gesteld wordt aan lokale besturen om bij te treden en in te springen, om terreinen aan te leggen, om stadions te bouwen en dies meer. Elke club, elke gemeente, elke stad heeft zo wel haar eigen ervaring. Maar grosso modo is de vaststelling dat er steeds meer aan

de lokale besturen gevraagd wordt, omdat de clubs het niet langer kunnen beredderen.

De voorbije periode zijn er vanuit Voetbal Vlaanderen en de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) wel wat lovenswaardige initiatieven gekomen om een betere opsplitsing te kunnen maken tussen het professionele, het semiprofessionele en het puur amateuristische voetbal. Maar ik meen te mogen zeggen, minister, dat dat niet stringent gebeurd is – dat is toch mijn aanvoelen. Laten we de vergelijking maken met Nederland: daar krijgen voetballers die op het niveau van eerste provinciale spelen niets, terwijl ze in Vlaanderen zelfs tot in vierde provinciale betaald worden, en geen kleine bedragen.

Voetbal Vlaanderen heeft ondertussen een aantal plannen om licentievoorwaarden op te leggen aan de amateurclubs van het nationale voetbal, dus eerste, tweede en derde amateurklasse. Ik denk dat dat goed is. Het is heel belangrijk, minister, dat we oog hebben voor dat financiële aspect, omdat dat ook een aantal concurrenties met zich meebrengt. Ik stel namelijk vaak vast dat clubs op de fles gaan doordat ze overmatig investeren en overmatige transfers doen, vaak bepaald door één of twee sterke sponsors. Maar als die sponsors om god weet welke reden afhaken, komen die clubs wel degelijk serieus in de problemen.

En het zijn de clubs die niet op die manier werken, die sportief onder druk staan omdat zij niet hun spelers kunnen behouden of degelijke spelers kunnen aantrekken. Ik durf te spreken van concurrentievervalsing omdat – het mag niet gezegd worden maar het is wel zo – er ook nog onder tafel wat toegeschoven wordt. Ik denk dat we in dezen man en paard kunnen noemen.

Ik heb onlangs nog een interview gehoord van de trainer van Knokke, die zijn beklag maakte over de leefbaarheid van het amateurvoetbal. In dit geval ging het over het eersteklasse amateurvoetbal.

Minister, het is een breed probleem. Ik ben me ook bewust van het feit dat we als politiek niet alles op orde kunnen zetten in dezen. Ik meen dat er heel veel verantwoordelijkheid ligt bij de clubs zelf. Clubs kunnen pas aangezet worden tot sportief gedrag wanneer ook de federatie zeer sterke regels oplegt.

Minister, wat is uw mening over de huidige problematiek in het amateurvoetbal? Ik weet dat het een vrij open vraag is. In hoeverre worden federaties en hun clubs nu reeds gestimuleerd om ook op andere vlakken beter samen te werken, eventueel personeel en werkingsmiddelen te delen enzovoort? In hoeverre kunnen wij en u als minister van Sport in dialoog gaan met Voetbal Vlaanderen? Ik denk immers dat dat uw geprefereerde gesprekspartner is om ervoor te zorgen dat de omstandigheden van dien aard zijn dat clubs op een gezonde manier kunnen werken.

Ik sluit af met een positieve noot. Ik stel vast, niet alleen bij het voetbal maar ook bij andere sporten, dat dankzij de inzet van tientallen, honderden vrijwilligers die de terreinen onderhouden, de kleedkamers poetsen, de kantine openhouden en noem maar op, vele Vlamingen op zaterdagavond of zondagnamiddag naar het voetbal kunnen gaan kijken en honderden sportievelingen hun hobby kunnen beoefenen, een hobby die bij sommigen al aanschurkt tegen een semiprofessioneel gegeven. Ik denk dat daar voor een deel het probleem zit waar het amateurvoetbal in Vlaanderen mee te maken heeft.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De financiële problemen waarmee sommige clubs uit het amateurvoetbal geconfronteerd worden, zijn helaas niet nieuw. Ter zake speelt een combinatie van factoren. Sommige clubs willen te snel groeien en hebben te hoge

ambities in plaats van te gaan voor een duurzame, gestage groei. Dat is veelal een probleem. Sommige clubs zijn al te zeer afhankelijk van een grote sponsor. Zij staan of vallen bij gratie van die sponsor. Dat kan voor problemen zorgen. Ook ziet men de spelerslonen soms te groot. Als er dan blessures zijn, doen er zich problemen voor. De complexe fiscale regelgeving zal misschien een rol spelen, maar ik denk dat het vooral in de vorige oorzaken zit die ik heb opgesomd. Als je gaat voor een duurzame groei, dan moet je in je geografische perimeter, je actieradius, voldoende draagvlak hebben. Dat lijkt mij nogal essentieel.

Eigenlijk heeft dat allemaal gewoon te maken met de notie 'goed bestuur'. Vanuit die problematiek begrijp ik ook het initiatief van Voetbal Vlaanderen om er via een licentiesysteem over te waken dat de clubs in tweede en derde klasse amateurs een correct financieel beheer voeren, dat ze een correcte sporttechnische omkadering zoeken, dat ze vooral investeren in de eigen jeugd, want ook dat is duurzaam investeren en duurzame groei, en dat zij een lokale verankering hebben. Voetbal Vlaanderen voorziet ook in de nodige begeleiding voor die clubs om die licentie te behalen.

Wat de ruimere vraag over het stimuleren van samenwerking en het versterken van federaties en clubs betreft, zullen we het Sportfederatiedecreet uit 2017 evalueren. We gaan daarbij na of en zo ja op welke wijze die verdere samenwerking kan worden gestimuleerd. Vandaag al worden kleinere sportfederaties via het project 'shared services' gestimuleerd om intensiever samen te werken. De Vlaamse Sportfederatie trekt dat project. In 2019 zijn er acht concrete trajecten opgestart, waarbij zoveel mogelijk sportfederaties betrokken werden. Het gaat dan over databeheer, ledenbeheer, communicatiedesign, huisvesting, vervoer, maaltijdcheques. Dit jaar worden een aantal lopende trajecten voortgezet en gaat men op zoek naar aanknopingspunten met kleine sportfederaties die nog niet in dat traject zijn gestapt.

Op clubniveau subsidiëren we ook de Vlaamse Sportfederatie om ondersteuning te bieden aan sportclubbestuurders via het Dynamo Project en het project Clubgrade. Het Dynamo Project wordt gebruikt om clubbestuurders te ondersteunen op administratief en bestuurlijk vlak, en moet dus zorgen voor een professionalisering.

Daarnaast lopen momenteel ook drie meer experimentele projecten rond het versterken van clubs op diverse vlakken, vooral inzake samenwerking. In het project Clubgrade worden clubs begeleid om hun beleidsvoerend vermogen te versterken en na te gaan hoe ze operationeel op lange termijn kunnen denken en hoe ze een meerwaarde kunnen betekenen voor de lokale gemeenschap en zichzelf ook via die weg beter kunnen verankeren.

Daarnaast is er het 'M-club'-project, waarbij bevindingen van de KU Leuven en de UGent over een nieuwe coachstijl op basis van motiverend coachen worden vertaald naar een sportclubcontext.

En dan is er ook nog het project Sportwijk X, dat vorige jaar van start is gegaan en dat inzet op samenwerking, bestuurlijke efficiëntie en de maatschappelijke verantwoordelijkheid bij sportclubs. In Sportwijk X wordt de samenwerking tussen sportclubs gestimuleerd in drie steden: Aalst, Mechelen en Antwerpen. Men tracht zoveel mogelijk clubs te bewegen tot enige samenwerking. Het gaat dan over een meer professionele organisatie, een beter sportaanbod en een hogere sociaal-maatschappelijke waarde van de sportclubs. Het Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) zorgt daarbij voor de nodige ondersteuning.

We zetten dus wel degelijk maximaal in op een versterking van de besturen van die betrokken clubs en op een professionalisering om te verhinderen dat clubs al te snel zouden omkantelen. Het is de bedoeling dat ze werk maken van een duurzame groei.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Minister, ik dank voor uw uitgebreid antwoord. Ik had het er ook in mijn vraag al over dat er vanuit Voetbal Vlaanderen en vanuit het beleid al heel wat gebeurt, ook inzake samenwerking.

Het is een goede evolutie dat men met licenties gaat werken. We spreken over enerzijds het professioneel voetbal dat zich focust in 1A en 1B en anderzijds het amateurvoetbal. In hoeverre is het mogelijk om een limiet te stellen op de exorbitante bedragen die daar worden gehanteerd? Ik weet niet of dat kan, maar ik stel wel vast dat bepaalde clubs, wanneer zij een goede sponsor hebben, allerlei spelers weten aan te trekken voor zolang dat duurt. Dat staat haaks op de duurzaamheid waar u ook zelf voor pleit, minister. Ligt de lat op dat vlak niet te hoog? Kan er geen vinger aan de pols worden gehouden zodat spelers op een sportievere manier met elkaar op het voetbalterrein kunnen omgaan? Ik denk dat, mocht het mogelijk zijn, daar toch ook een aantal opportuniteiten liggen. Maar het is een open vraag, ik weet niet of het kan.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Het is natuurlijk heel belangrijk dat de voetbal- en sportclubs op lokaal niveau een belangrijke meerwaarde hebben. Het sociaal leven, het verenigingsleven, dat hangt er ook allemaal mee samen. Daarom moeten we dat zeker blijven ondersteunen.

De problematiek, zoals de btw-controles aangehaald in de media, is natuurlijk niet nieuw. Zoals u zegt, minister, hebben we dat in het verleden ook al eens gehad, bijvoorbeeld in verband met de jeugdhuizen. Op federaal niveau heeft collega Steven Matheï aan de huidige minister van Financiën ook gevraagd om het plafond te verhogen, zodat dat voor vele clubs al een oplossing zou zijn, omdat we nu die bovengrens van 25.000 euro hebben.

Het informeren en het sensibiliseren blijft natuurlijk heel belangrijk en heel essentieel voor onze sportclubs, ook de Vlaams Sportfederatie (VSF) heeft dat al gedaan. Herhaling is daar zeker belangrijk. Ook sportclubs moeten zeker die wetgeving kunnen naleven en ervan op de hoogte zijn door voldoende informatiecampagnes.

Minister, ik had daarom nog twee bijkomende vragen. Eerst en vooral, kan onze vraag van een eventuele verhoging van het plafond ondersteund worden en kan dat ook verder bekeken worden? En hebt u afspraken gemaakt met de sportfederaties over het sensibiliseren van hun clubs wat betreft de naleving van de fiscale en de sociale wetgeving? Het is toch wel belangrijk in de vraag van collega Van Dijck te lezen dat de lonen van de amateurvoetballers niet betaald kunnen worden, en dat lijkt toch wel een beetje op gespannen voet te staan met de federale wet van 1978 met betrekking tot die professionele sportbeoefenaar.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp.a): Ik hoor in de tussenkomst van de collega dat het opeens gaat over heel de heisa over de btw die ook op de drankbonnen betaald moest worden, als ik het goed begrijp. Ik heb daar een vraag over ingediend. Als we dat nu gaan behandelen, vereist dat wel een aparte behandeling. Alles wordt een beetje op één hoop gegooid en dan vind ik dat niet meer oké om het zo te doen. Eigenlijk hoort dat niet bij de discussie. *(Opmerkingen van Kris Van Dijck)*

De voorzitter: Ik laat het aan de minister over of hij daar al iets over kwijt wil of niet. Ik kan mij voorstellen dat daar misschien actuele vragen over komen of vragen om uitleg. Maar ik laat het aan de minister, want de vraag is ondertussen natuurlijk wel gesteld en je kunt er ook niet helemaal aan voorbij gaan.

Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik ben vanzelfsprekend loyaal wanneer collega's antwoorden verwachten op een ander moment, op een ander niveau of in een ruimere zaal. Ik zal dat dan heel graag honoreren.

Als het gaat over loonvoorwaarden, zitten we meteen in de federale winkel, waarbij we sowieso naar dat niveau moeten kijken en waar we als Vlaanderen al te onmachtig zijn. Ik steun dus pleidooien die leiden tot een versterking van onze bevoegdheden. Het is fantastisch dat dat hier breed gedragen wordt, dat pleidooi. Maar tot dan denk ik dat we in een dialoog met Voetbal Vlaanderen onze initiatieven voort kunnen zetten. Ik ben verheugd – en er zijn toch wel andere tijden geweest – dat men daar echt het belang inziet van een professionalisering en dat men daar ook durft rechtuit te praten, zonder de kool en de geit te sparen, en zegt dat er ook sommige clubs in de federatie zijn die het niet goed doen, die veel te snel willen groeien, die geen rekening houden met hun lokale verankering, met de mogelijkheden die er zijn, en dat die enigszins tot de orde geroepen moeten worden. Anderzijds heb je de bonafide clubs, die erop gewezen moeten worden dat de belangrijkste groei een duurzame groei is, een gestage groei, en die willen we maximaal begeleiden. Het initiatief dat Voetbal Vlaanderen neemt aangaande het licentiesysteem voor clubs, in eerste instantie tweede en derde klasse amateurs, komt echt op zijn tijd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Freya Saeys aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de gevaren van koppen in het jeugdvoetbal – 1015 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Karin Brouwers

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Minister, een onderzoek van de Universiteit van Glasgow vorig jaar, dat de gevolgen van hersenschade in het voetbal onderzocht, leverde toch wel schokkende resultaten op. Zo zouden herhaaldelijk kopsnel en botsingen op het veld leiden tot 3,5 keer meer kans op dementie, 5 keer meer kans op de ziekte van Alzheimer en 2 keer meer kans op parkinson. Voor de Schotse voetbalbond was dat genoeg om het kopsnel tijdens de jeugdtrainingen in het voetbal te verbieden bij min-12-jarigen. Ook de Verenigde Staten voerden dat verbod al in. In Vlaanderen was dat voorlopig niet aan de orde. Nochtans waarschuwen ook neurologen voor de hersenschade die koppen kan teweegbrengen. In andere sporten, zoals boksen en American football, werd het gevaar al gefundeerd aangetoond. Voor voetbal onderzoekt men nog de exacte omvang van de mogelijke schade. De KU Leuven voert in dat kader momenteel een onderzoek naar de gevolgen van koppen bij 14- en 15-jarige voetballers.

Voetbal Vlaanderen blijkt voorlopig dus niet van plan een verbod in de voeren, maar moedigt de kinderen aan meer met de voeten te spelen, zodat het koppen automatisch afneemt. Toch mogen we niet uit het oog verliezen dat koppen ont-raden niet hetzelfde betekent als helemaal niet koppen. We mogen daar niet te licht over gaan. Het brein is kwetsbaar. Door regelmatig je hoofd te gebruiken bij voetbaltrainingen, kun je het risico lopen op evenwichtsstoornissen en geheugen-problemen. Zeker bij jonge kinderen is het van belang dat hun trainingen op een zo gezond mogelijke manier verlopen.

Minister, hoe staat u tegenover het verbod op koppen bij voetballers onder de 12 jaar? Hoe verloopt het overleg tussen u en de verschillende sportfederaties om gezondheidsrisico's te bespreken?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: U verwijst terecht naar het lopende onderzoek van de KU Leuven. Dat maakt trouwens deel uit van een ruimere Europese studie. We doen dat dus niet alleen. Het zou ook niet verstandig zijn om hier op zichzelf initiatieven te gaan nemen. Zowel Voetbal Vlaanderen, de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) als de Union Européenne de Football Association (UEFA) werkt mee aan het onderzoek. We doen het dus wel gedegen.

Onderzoek bevestigt dat er bij voetbal een verhoogd risico op hersenschade bestaat, zonder dat vaststaat dat kopballen daarvan de oorzaak zijn. Het opleidingsmodel van Voetbal Vlaanderen en de ingrepen in het spelverloop bij min-13-jarigen hebben tot gevolg dat het kopspel de facto niet wordt gestimuleerd. Het blijkt ook dat tijdens wedstrijden van min-12-jarigen kopspel weinig voorkomt. Door het beperkte terrein is dat bovendien met een veel beperktere intensiteit. Het is dus niet vergelijkbaar met het reguliere voetbal van elf tegen elf.

Ik heb vertrouwen in de ernst waarmee Voetbal Vlaanderen die thematiek aanpakt. Het decreet inzake gezond en ethisch sporten legt aan de sportfederaties ook een aantal taken op in verband met gezond sporten. Er is een 'checklist gezond sporten', die voor de federaties concreet oplijst welke stappen ze daarin moeten zetten. Zo moeten ze dat beleid uitwerken in samenwerking met een arts en een analyse maken van de sportspecifieke risico's van hun sport. Ze moeten daar ook maatregelen aan koppelen die die risico's moeten voorkomen en bestrijden.

Vanuit het Vlaamse sportbeleid subsidiëren we ook Gezond Sporten Vlaanderen, een multidisciplinaire vereniging die medische en paramedische professionals uit de sportgeneeskunde verzamelt om gezond sporten in Vlaanderen wetenschappelijk verantwoord te promoten en om de federaties te ondersteunen bij het uitwerken van hun beleid rond gezond sporten. Gezond Sporten Vlaanderen heeft ook een toolbox ontwikkeld voor vrijwel alle sportfederaties. Daarin zitten onder meer een template voor een medische commissie, een letselregistratiedocument en een risicoanalysemodel. Gezond Sporten Vlaanderen levert ook advies op maat aan de federaties.

Afhankelijk van de bevindingen van die Europese studie, kunnen desgevallend initiatieven genomen worden, maar tot de dag van vandaag moet je in rekenschap brengen dat, gelet op de kwetsbare groep, zijnde de 12-jarigen, dat risico vandaag veeleer beperkt is. Dat is op zich een goede zaak.

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Minister, ik dank u voor het antwoord. Het klopt inderdaad dat je speelt op een kleiner terrein en dat het indribbelen wordt gestimuleerd. Maar bij onze jeugd zijn de hersenen nog zeer kwetsbaar. U zegt dat het nog niet echt bewezen is dat het koppen aanleiding geeft tot hersenschade. Nochtans heb ik daar vorige legislatuur meerdere malen op gewezen. Er zijn al heel veel studies gebeurd, niet enkel deze studies die u nu aanhaalt, en daaruit blijkt wel degelijk dat er hersenschade wordt opgelopen. U haalt aan dat sport gezond moet blijven, en dat is absoluut waar. Het is juist daarom dat ik hierop blijf hameren. Als uit die Europese studie effectief ook weer blijkt dat er hersenschade kan worden opgelopen bij onze jeugd, moeten zeker de nodige maatregelen worden getroffen.

Wanneer verwacht u de resultaten van deze studie? Wanneer blijkt uit de Europese studie dat het koppen bij onze jongeren hersenschade veroorzaakt, gaat u dan als advies voorleggen aan Voetbal Vlaanderen om het koppen te vervangen door het indribbelen?

De voorzitter: De heer Muyters heeft het woord.

Philippe Muyters (N-VA): Ik wil me graag aansluiten, omdat we uiteraard moeten stilstaan bij deze problematiek. Je moet natuurlijk alles wat in proportie zien. Ik bedoel daarmee dat in het verleden al is gebleken dat Voetbal Vlaanderen daarmee begaan is. In plaats van ingooien is het tot 13 jaar inrollen of indribbelen. Dat zorgt ervoor dat er veel minder gekopt wordt. Ook in de leerplannen voor de clubs is koppen al geen onderdeel meer. Als we kijken naar de trainingen en de opleiding van adolescenten, dan heb ik zelden of nooit gezien of gehoord dat er twintig keer na elkaar wordt gekopt zoals in die studie naar voren komt. Maar ik ben het helemaal eens om te bekijken of er nog bijkomende maatregelen zouden nodig zijn als uit die studie blijkt dat het schadelijk is. Maar laat het ons altijd in proportie zien. Een keer koppen in een match is iets anders dan een training doen waar je dertig keer na elkaar gaat kopen. Er zijn verschillende aspecten waar je rekening mee moet houden. Voor alle duidelijkheid: ik heb in het verleden veel gevoetbald en vaak gekopt, maar niettegenstaande mijn klein karakter, denk ik dat ik nog niet onmiddellijk hersenschade heb. Maar dat mogen anderen beoordelen. *(Gelach. Opmerkingen)*

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het onderzoek, dat loopt tot ongeveer medio dit jaar, is vrij ruim opgevat. Het gaat over een onderzoek naar wijzigingen in het brein ten gevolge van een herhaaldelijke lichte impact op het hoofd en de daarmee gepaard gaande klinische consequenties. Het onderzoek gebeurt door een consortium van universiteiten allerhande en onderzoekscentra, namelijk uit Leuven, München, Tel Aviv, Oslo, Bratislava en Utrecht. Er is een serieuze gezamenlijke financiering. Ik denk dat het gaat om een totaalbudget van 300.000 euro. Het is dus een vrij omvattende studie. Intussen is de focus gelegd op het benenspel.

De heer Muyters kan getuigen over persoonlijke ervaringen, wel ik sta geregeld – veel te weinig – langs de kant van het spel van 12-jarigen. Daar stel je vast dat het koppen in dat spel vooralsnog vrij beperkt is.

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Ik ben alleszins vol verwachting over wat dat onderzoek zal uitwijzen. Ik wil graag benadrukken dat sporten gezond moet blijven, zeker bij onze jeugd. En als zou blijken dat er toch enig gevaar schuilt, moeten we daarin absoluut maatregelen nemen. Dat signaal moet dan ook worden gegeven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Steven Coenegrachts aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over schaatspistes in Vlaanderen – 1122 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Karin Brouwers

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Minister, uit uw beleidsnota heb ik duidelijk begrepen dat u er meer dan ooit voor kiest om verder te investeren in onze sportinfrastructuur. Minister Muyters heeft destijds werk gemaakt van een inhaalbeweging inzake topsportinfrastructuur. Nu ligt de focus nog net iets meer op de bovenlokale sportinfrastructuur. Dat is misschien dat koppen geweest waar we het bij een vorige vraag om uitleg over hadden. *(Gelach.)*

We delen alleszins de ambitie om ervoor te zorgen dat sporters in hun omgeving sportinfrastructuur van topkwaliteit hebben en op die manier meer Vlamingen aan het sporten te krijgen.

We werken met het vernieuwde decreet voor bovenlokale infrastructuur vooral vanuit een vraaggedreven aanpak. Dat lijkt mij ook de juiste aanpak, zodat we een duidelijk zicht hebben op de vraag die van onderuit komt.

Er is daarbij een klein nadeel voor de kleinere sporten, omdat zij misschien iets minder en minder snel zelf die nodige financiële middelen bijeen kunnen sprokelen. En zo kom ik bij het schaatsen. Alles hangt samen, want zelfs de klimaatverandering speelt hier een rol, omdat het de kosten om bijvoorbeeld het ijs koud en bevroren te houden, de hoogte laat ingaan. Het gevolg is dat het aantal ijspistes en schaatsbanen in Vlaanderen afneemt. Nochtans blijft het een populaire sport, waarin we heel wat talent zien.

Minister, ziet u, met betrekking tot die kleinere sporten, een lacune? Zo ja, wat kunnen we doen om hieraan te verhelpen?

Hoe evalueert u specifiek de huidige situatie van schaatsbanen in Vlaanderen? Is er nood aan bijkomende infrastructuur? Dat is misschien een onnodige vraag, omdat u in een podcast op Radio 1 reeds verteld hebt over plannen om een schaatspiste van 400 meter te realiseren voor snelschaatsen. U zei zelfs dat u dacht dit dossier dit jaar af te kunnen ronden. Kunt u hierover wat specifiek zijn?

Is er, naast die snelschaatsinfrastructuur, ook een voornemen om meer te doen qua infrastructuur voor kunstschaatsen en recreatief schaatsen?

Op de sportinfrastructuurzoeker van Sport Vlaanderen lezen we dat er in Vlaanderen veertien schaatspistes en één schaatsvijver zijn. Enkele daarvan zijn momenteel gesloten. Hoe springt Sport Vlaanderen om met die gesloten infrastructuur? Deze vraag gaat misschien iets breder dan het schaatsen alleen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik wil meteen iets nuanceren. U zegt dat de kleine sporten minder kansen zouden hebben op subsidies omdat het Sportinfrastructuurdecreet vraaggestuurd werkt. Ik denk net dat het hun meer kansen biedt. Want zowel private instanties als overheden kunnen een subsidieaanvraag indienen, ongeacht de bovenlokale sportinfrastructuur. Het staat dus vrij open. Verschillende sporttakken hebben een vrij dure sportinfrastructuur. Golf, maar ook schaatsen, is daarvan een heel sprekend voorbeeld, net als hockey. Recent komen er heel wat vragen naar boven in verband met hockey.

Bijkomend heb je verschillende sporten waarvan de infrastructuur slechts voor één sporttak bruikbaar is, wat op zich de facto het budgettaire plaatje in de totaliteit serieus verhoogt en de haalbaarheid soms in het gedrang brengt.

Wat het aantal pistes betreft, weet u dat Sport Vlaanderen zelf drie pistes in Vlaanderen uitbaat. Die drie pistes komen voor de investerings- en exploitatiekosten voor de volle 100 procent op het conto van de Vlaamse overheid en de Vlaamse belastingbetaler.

Ik denk niet dat er wat schaatsen betreft een lacune is. Je hebt de gewone schaatspiste van wat men '30x60 meter' noemt, die geschikt is voor kunstschaatsen, recreatief schaatsen en ijshockey en eventueel ook curling. Dat past perfect binnen het decreet Bovenlokale Sportinfrastructuur, waarbij je een subsidieplafond hebt van 30 procent. Daarnaast heb je topsportinfrastructuur. Als het gaat over een 400 meterschaatsbaan, zitten we onder het decreet Topsportinfrastructuur, en daar is het subsidieplafond 50 procent. Of anderzijds heb je de mogelijkheid tot realisatie in een van de eigen centra van Sport Vlaanderen. In al die gevallen is uiteraard cofinanciering nodig. Men spreekt altijd over grote bedragen, volledig op eigen middelen is dat niet haalbaar.

Hoe is de situatie vandaag? Er zijn vandaag, verspreid over Vlaanderen, elf schaatsbanen. Ik heb begrepen dat u verwees naar veertien, maar ik heb ook gezien dat de website van Sport Vlaanderen op dat vlak niet volledig up-to date is: er zijn er elf, er zijn er ondertussen drie gestopt. Maar dat gaat allemaal over gewone schaatsbanen van 30x60 meter waarop je dus kan kunstschaatsen en ijs-hockey spelen en waarop recreatief geschaatst wordt. In de sportinfrastructuur-databank moet dat dus wat worden geüpdatet.

Ook wat de behoefte aan schaatsinfrastructuur betreft moet je een onderscheid maken tussen de noden voor topsport enerzijds en het recreatieve luik anderzijds. Uit de behoeftestudie naar bovenlokale sportinfrastructuur, die werd uitgevoerd in aanloop naar het decreet Bovenlokale Sportinfrastructuur, blijkt dat het grootste deel van de bestaande ijsschaatspistes in Vlaanderen verouderd is. Gemiddeld zijn de ijsbanen in Vlaanderen meer dan dertig jaar oud. Daar zit dus de grootste nood: in het renoveren of vervangen van die bestaande ijspistes. Wat topsport betreft weten we reeds langer dat er vraag en nood is aan een specifieke 400 meterschaatsbaan voor snelschaatsen. U kent allemaal het voorbeeld van Bart Swings en andere aankomende talenten, die momenteel aangewezen zijn op trainings-schema's in het buitenland en dit niet kunnen op een 400 meterschaatsbaan in Vlaanderen. Dit gaat dan over topsportinfrastructuur, maar het ene sluit het andere natuurlijk niet uit. Op een middenplein kan men bijvoorbeeld ook 30x60-banen realiseren, die vervolgens voor kunstschaatsen enzovoort kunnen worden ingeschakeld.

We onderzoeken momenteel of het haalbaar is om een dergelijk complex met een 400 meterschaatsbaan te realiseren. Dat is alleszins een ambitie, maar je bent natuurlijk afhankelijk van de cofinanciering. Als je spreekt over 400 meter, spreek je over ordegrottes van 40 tot 50 miljoen euro. Dan heb ik het nog niet over de exploitatie. Dan spreek je echt wel in 'large numbers', een high-level investerings- en exploitatiekost. Gezien de hoogte van dat bedrag is dit een zware belasting om te dragen door Vlaanderen alleen en worden diverse samenwerkings- en financieringsmodellen onderzocht. Het is wel degelijk de ambitie om zo'n baan te realiseren, maar daar geldt de afhankelijkheid van andere partners. Er is hier en daar interesse, maar daar moeten we nog op doorwerken.

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Minister, bedankt voor uw uitgebreide antwoord en voor de ambitie om verder te investeren in het schaatsen in Vlaanderen en in de infrastructuur. Natuurlijk heb ik er alle begrip voor dat dat te zware lasten zijn om volledig op Vlaams niveau te trekken. Het uitgangspunt om te blijven werken met cofinanciering uit de sector en het Vlaamse middenveld, is absoluut noodzakelijk om de exploitatie later te garanderen.

Wij zien uw resultaten graag tegemoet. We zullen hier zeker op terugkomen op het einde van het jaar, zoals u in de podcast had aangekondigd.

De voorzitter: De drie collega's van sp.a willen allemaal tussenkomen. Dat is geen probleem.

Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp.a): U ziet dat wij het gewoon zijn om ons op glad ijs te begeven. (*Gelach*)

Schaatsen zit inderdaad in ons DNA. Het pleidooi van de collega, om naast het recreatieve zeker ook te kijken naar die 400 meterbaan voor topsport, is heel erg op zijn plaats. Ik denk dat veel collega's al aangesproken zijn door schaatsers die indirect met topsportschaatsen te maken hebben. Er is dringend nood aan

duidelijkheid. Wij horen allerlei verhalen dat er een nieuwe 400 meterbaan zou komen. Wat betreft de locatie, horen we alle soorten bellen rinkelen.

Voor West-Vlaanderen kan ik enkel zeggen dat daar heel wat topsporters in de schaatsdiscipline in grote nood zitten. Er was een schaatsbaan in Kortrijk, maar die heeft men omgetoverd tot een trampolinepark. Er is nog een schaatsbaan in Brugge, die totaal verouderd is, die in privéhanden is en niet goed onderhouden wordt, en waarvan men de huurprijs zo maar even maal drie heeft gedaan. De mensen spreken ons aan om een oplossing te zoeken. Zij moeten nu naar het buitenland trekken. Ik hoor veel geruchten dat de nieuwe schaatsbaan in Limburg zou komen. Zijn daar al concrete plannen voor? Dat zou betekenen dat de mensen van de ene kant van het land naar de andere kant moeten om te sporten. Hebt u er enig zicht op waar u de locatie voor een nieuwe schaatsbaan zult instellen, minister?

De voorzitter: De heer Anaf heeft het woord.

Hannes Anaf (sp-a): Mijn bijkomende vraag heeft een totaal andere insteek, minister. Wij hebben een schaatsbaan in Turnhout. Uw voorganger, toenmalig minister Muylers, heeft daar een serieuze subsidie voor gegeven, waarvoor dank. Er was een private schaatsbaan, die ermee gestopt was. De verenigingen hebben, in samenwerking met de stad, geprobeerd om een nieuw dossier op te bouwen. Dat was een goed dossier. Ze hebben daar de maximumsubsidie voor gekregen. Maar wat je dan merkt, is dat de kostprijs zo gigantisch wordt, dat het richting 7 à 10 miljoen euro gaat. Dat is bovenlokale sportinfrastructuur. Er is een waarborgregeling via ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) en, als je naar hogere bedragen gaat, via Gigarant. Maar sportclubs kunnen alleen een lening krijgen of bij een investeerder gaan aankloppen als ze een waarborg krijgen voor nagenoeg het volledige bedrag. En dan zit je natuurlijk met een probleem. Die komen dan aankloppen bij het stadsbestuur om de waarborg op zich te nemen, maar meer dan 70 procent van de mensen die in zo'n schaatsclub zitten, komt van de heel brede regio. Dat is bij uitstek een bovenlokale sportinfrastructuur.

Is het mogelijk om iets te doen met die grenzen om een waarborg te kunnen krijgen voor bovenlokale sportinfrastructuur? Het dossier in Turnhout staat momenteel op de helling. Ik hoop echt dat we dat samen nog recht kunnen trekken. Ik vrees dat er heel wat bovenlokale sportinfrastructuur in gevaar komt doordat je met een probleem zit met die waarborgen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp-a): Minister, uw voorganger, die hier aanwezig is, heeft met name de Bloso-schaatsbanen de opdracht gegeven om 'centers of excellence' te worden en daarvoor ook heel wat andere activiteiten te ontplooiën, meer aanwezig te zijn en lokaal ingebed te zijn. Daarbij was de vrees ontstaan of dat zou impliceren dat een aantal van die schaatsbanen zouden verdwijnen. U weet dat wij in Liedekerke een fantastische schaatsbaan hebben, die Kevin Van der Perren, toch kampioen, heeft voortgebracht. Dat heeft tot ongerustheid geleid: gaat onze schaatsbaan verdwijnen? Ik zou graag horen dat u dat bij dezen formeel ontkent.

De voorzitter: De heer Muylers heeft het woord.

Philippe Muylers (N-VA): Ik wil vooral op één punt ingaan, namelijk de vraag naar topsport. Je hebt drie verschillende zaken: de Bloso-centra, nu de Sport Vlaanderencentra, de bovenlokale, waar u over sprak, en ten slotte de topsport. Collega Lambrechts, ik hoor u vragen om ervoor te zorgen dat wanneer je een topsportbaan hebt, dat dat ook geografisch wordt bekeken. De minister heeft daarstraks de bedragen genoemd die je nodig hebt om bijvoorbeeld een snelschaatsbaan te hebben. Die bedragen zijn zo hoog dat je mijns inziens alles het best inzet

op één plaats. Het is mijn vraag aan de minister of hij die visie blijft delen. Op verschillende plaatsen topsportinfrastructuur voorzien, is niet betaalbaar.

Ik wil graag het voorbeeld geven van een zwembad voor topsport. In een topsportzwembad zet je camera's zodat je kunt zien of de draai goed wordt genomen, waardoor Pieter Timmers of Louis Croenen nog een tiende van een seconde sneller kunnen draaien en daardoor een medaille kunnen halen. Die topsportinfrastructuur, bijvoorbeeld ook voor Nina Derwael en andere gymnasten in Gent, kan je in die kwaliteit niet overal plaatsen. Je hebt het inderdaad over grote bedragen, waar je ook sponsors voor moet gaan zoeken, om de infrastructuur te kunnen realiseren. Minister, doe alstublieft niet aan geografische spreiding, want dan kun je het niet meer realiseren. Als je topsporters hebt, breng ze dan samen op één plaats rond één sport. Dat is de meest aangewezen weg. Minister, mijn vraag is of dat ook uw visie blijft. Ik dacht dat het ook in het regeerakkoord zo stond. *(Opmerkingen van Annick Lambrecht)*

Karin Brouwers (CD&V): Ik durf al bijna niet meer tussenkomen, na de tussenkomst van de heer Muyters. Ook in Leuven is de club aan het denken aan een tweede schaatsbaan, maar als je ziet wat het allemaal kost ... Mijnheer Muyters, u hebt het over topsport. Ik begrijp volkomen dat we daar misschien maar één in Vlaanderen voor moeten hebben, maar ik laat het antwoord aan de minister. Voor de rest is er veel ijs nodig om alle mensen die willen schaatsen tegemoet te komen. Dat is zeker het geval, ook in mijn stad. Ik wilde dat hier nog even tussengooien, aangezien het hier blijkbaar een beetje een regionale vergadering aan het worden was.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Niets menselijks is ons vreemd, dus ook geen regionaal particularisme. Aangezien de discussie gaat over 400 meterbanen en gelet op de grootteorde van de investerings- en exploitatiebedragen hebben we niet bepaald de luxe om bij voorbaat te gaan bepalen in welke provincie, laat staan in welk deel van de provincie, die investering moet komen. We hebben die luxe gewoonweg niet.

Het gaat over discussies over topsportinfrastructuur. Alle dossiers die particulier worden aangeduid, vallen onder het eerste luik, namelijk bovenlokale sportinfrastructuur. Op grond van dat decreet kunnen ook dossiers worden ingediend.

Wat uw specifieke vraag over Turnhout betreft, heb ik al rond de tafel gezeten met zowel de stad als de initiatiefnemers. Ik begrijp dat er wat terughoudendheid is. De bedragen zijn echter gereserveerd en wij zijn nog altijd bereid om onze bijdrage te leveren, maar er moet aan de andere kant natuurlijk een financieel afdoend draagvlak bestaan voor het welslagen, dat is een gezond principe. Zelfs als de borgregeling zou worden opgetrokken, zouden we niemand een dienst bewijzen met een dossier dat onvoldoende particuliere investeerders kent. Investeren is één zaak, maar daarnaast is er ook de exploitatie. Men kan voldoende middelen verzamelen om te investeren maar men moet toch ook de zekerheid hebben van een gegarandeerde gezonde exploitatie over de jaren heen.

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Ik had me voorgenomen om vandaag niet de typische Limburger uit te hangen en voor Limburg te pleiten, maar als iedereen hier voor zijn eigen regio begint te pleiten, mag u bij dezen ook Limburg op het lijstje noteren. We noteren ook dat ik daar niet mee begonnen ben.

Minister, ik ben het volledig met u eens dat we geen topinfrastructuur op meerdere plaatsen kunnen hebben, gewoon om een geografische spreiding te garanderen.

Ik pleit voor een topsportinfrastructuur op de meest efficiënte plaats of om verder te bouwen aan een infrastructuur die er vandaag al is. Dat het vanuit West-Vlaanderen zo lang duurt om in Hasselt te geraken, is daarbij geen criterium.

Voor de rest steun ik uw oproep om bovenlokaal te kijken naar dossiers om de infrastructuur voor schaatspistes verder te verbeteren, want die is inderdaad zeer verouderd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Maaike De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de besparingen in het beleidsveld Sport
– 1208 (2019-2020)**

Voorzitter: mevrouw Karin Brouwers

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Minister, tijdens de bespreking van de begroting sport 2020 in de commissie Cultuur, Sport, Jeugd en Media en in de plenaire vergadering kon u ons geen concrete informatie bezorgen over hoe de door u voorgestelde besparing van 3,5 miljoen euro in het beleidsveld Sport zou worden verdeeld omdat er nog overleg nodig was met de actoren in de sportsector. Inmiddels is het eind januari en wil ik u hierover een aantal vragen stellen.

Zal er een generieke besparing van 6 procent worden doorgerekend op alle subsidies die Sport Vlaanderen uitkeert? Zo neen, hoe wordt de besparingsinspanning van 3,5 miljoen verdeeld over de sportbegroting en hoe motiveert u deze verdeling in het kader van uw beleidsplannen?

Hoeveel middelen trekt u uit voor het 'Sport voor Allen'-beleid in 2020 en welke initiatieven kunnen als gevolg van de besparingen al dan niet gerealiseerd worden?

Hoeveel trekt u uit voor het topsportbeleid in 2020?

Wanneer en hoe werden de sportfederaties en de andere sportactoren op de hoogte gebracht van het subsidiebedrag dat zij in 2020 zullen ontvangen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Enerzijds krijgt het beleidsveld Sport veel extra geld, anderzijds valt het ook onder de lineaire besparing van 6 procent op de subsidies, wat echter overmatig gecompenseerd wordt door de extra investeringsbedragen die ons zijn toegekend.

Voor alle duidelijkheid: die 6 procent wat Sport betreft, dat gaat over subsidies uitgekeerd door Sport Vlaanderen, en die 6 procent is dan 3,169 miljoen euro, dus geen 3,5 miljoen euro. Ik heb dan gezocht naar manieren om dat gemodereerd te realiseren, in plaatst van lineair te zeggen: iedereen 6 procent en laat me voor de rest gerust. Ik ben nagegaan waar we een en ander kunnen opvangen om andere beneficiënten eerder te kunnen sparen.

Ik heb ervoor gezorgd dat het grootste deel van de gesubsidieerde organisaties maar 4,5 procent moeten besparen, geen 6 procent. Dat brengt met zich mee dat je dat ergens anders moet gaan halen. De slachtoffers hierin zijn onder andere de volgenden. Een subsidie voor de Belgium Homeless Cup, die heet nu Younited, te verminderen met 10 procent. Dat is weloverwogen, dat is geen harteloosheid. Ik denk dat er heel wat stevige partners zijn voor dat project, ik denk niet dat dat tot

een groot probleem zal leiden. Een tweede is een project zoals De Rode Antraciet, omdat dat ook een beetje een dubbelopfinanciering geniet, en namelijk ook vanuit cultuurmiddelen een werkingssubsidie krijgt van 1,2 miljoen euro. Daarbovenop was er een beperkte sportfinanciering, die heb ik afgebouwd. Binnen het decreet Tewerkstelling besparen we op de subsidies voor de organisatie Sportwerk Vlaanderen ook een serieus bedrag, namelijk 15 procent. Maar voor Sportwerk Vlaanderen is een bedrag voorzien van bijna 3,5 miljoen euro. Het is dus niet alsof we daar de financiële kraan dichtdraaien, verre van.

Zoals ook opgenomen in het regeerakkoord zetten we ook in op activerende en competentieversterkende maatregelen en op grond daarvan denk ik dat we de passieve tewerkstellingsmaatregel zoals het derde arbeidscircuit (DAC) versneld kunnen uitdoven. Via die weg slagen we erin om bijvoorbeeld de sportfederaties onderhevig te maken aan maar 4,5 procent in plaats van 6 procent besparing.

Als u vraagt naar een uitsplitsing tussen het 'Sport voor Allen'-beleid en het topsportbeleid, voorzien we in 2020 60 miljoen euro voor de uitvoering van het 'Sport voor Allen'-beleid. Dit zijn alle middelen die in de begroting van Sport Vlaanderen vallen onder het inhoudelijk structurelement (ISE) Sport voor Allen, exclusief de lonen. Ook de middelen voor onder andere infrastructuur en gezond en ethisch sporten zijn hier niet in rekening gebracht, maar komen grotendeels ook ten goede van het 'Sport voor Allen'-beleid.

Voor het Topsportbeleid voorzie ik 26 miljoen euro voor de uitvoering van het Vlaams topsportbeleid, ruim 2 miljoen euro meer dan in de vorige regeerperiode, waarbij we vooral het Topsportactieplan en de actiepunten daarin vervat willen uitvoeren.

De sportfederaties en organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding zijn op de hoogte gesteld. Ik heb ook zelf samengezeten met de Vlaamse Sportfederatie (VSF) als koepelorganisatie. Ook met andere grote koepelpartners heb ik aan tafel gezeten, met structurele beleidspartners heb ik in de week van 16 december 2019 aan tafel gezeten. Elke organisatie ontving een mail, nadat ze telefonisch werd gecontacteerd. Hoewel er heel veel betrokken partners zijn, probeer ik dat zo communicatief en zo goed en menselijk mogelijk over te brengen.

Ook de organisaties die subsidies ontvangen in het kader van het Tewerkstellingsdecreet, zeg maar de ex-DAC-werknemers, werden of worden geïnformeerd. Er zijn voor die specifieke organisaties ook allemaal individuele gesprekken. Ik denk dat het laatste trouwens vandaag plaatsvindt op mijn kabinet.

Zoals gezegd, staan er tegenover die beperkte besparingen – alleszins voor sommigen – ongelooflijke extra investeringen, waarvan vooral de sportsector en de sporters zelf de beneficiant zijn. Zo wordt er, naast de voorziene 25 miljoen euro voor bovenlokale sportinfrastructuur en 10 miljoen euro voor topsportinfrastructuur, in deze bestuursperiode 55 miljoen euro extra geïnvesteerd in bovenlokale sportinfrastructuur. We hebben daarstraks nog de discussie gehad over de grote nood en de vragen die leven in Vlaanderen. Daarnaast zal er 10 miljoen euro extra geïnvesteerd worden in de eigen centra van Sport Vlaanderen, in een poging om die naar een hoger niveau te tillen. We zullen ook daar wel keuzes moeten maken. En dan is er ook nog eens 10 miljoen euro voorzien voor onze topsporters. Dat is samen 75 miljoen euro extra investeringen in sport in deze regeerperiode.

Tegenover die vele extra investeringen staan dus die besparingen van 3,169 miljoen euro per jaar. Neem je dat ook over de volledige regeerperiode, dan vermenigvuldigt je dat met 5. En dan kom je aan een kleine 16 miljoen euro, die je dan in balans moet leggen met die 75 miljoen euro. Netto is er dan toch een serieuze positieve balans voor het beleidsveld Sport van plus 59 miljoen euro.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maike De Rudder (CD&V): Bedankt voor uw antwoord, minister. We hebben nu heel wat duidelijke cijfers en informatie gekregen. Ik ben blij dat er heel wat overleg geweest is en dat er in de brede betrokkenheid heel wat organisaties nu op de hoogte zijn gesteld. Dat is goed.

Ik stel wel vast dat er voor het 'Sport voor Allen'-beleid een aantal besparingen zijn, terwijl we er toch voor willen zorgen dat het 'Sport voor Allen'-beleid het grootste item is waar we ons voor inzetten, om iedereen aan het sporten te krijgen. In het topsportbeleid wordt dan iets minder bespaard en meer geïnvesteerd. Wij zullen dat zeker verder opvolgen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voor alle duidelijkheid: er is inderdaad wat extra's voor topsport, maar het gros van de extra middelen is uiteindelijk, ook in het kader van sportinfrastructuur, voor Sport voor Allen.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maike De Rudder (CD&V): Ik vroeg me alleen nog af welke activiteiten de sportfederaties niet meer zullen kunnen uitvoeren, om die besparingen te kunnen compenseren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.